

Sygn. akt II K 827/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Marta Czapska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26.02.2019 r.

sprawy przeciwko

Ł. W. urodz. (...)

w B.

syna K. i K. z d. W.

oskarżonego o to, że: w dniu 17.01.2018 roku w L., woj. (...), wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze 1,65 grama netto oraz środki odurzające w postaci suszu ziela konopi innych niż włókniste o wadze 0,42 grama netto,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

orzeka

I. Uznaje oskarżonego Ł. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa, poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie na k. 68, pod poz. 1-3.

III. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet kary wymierzonej oskarżonemu w punkcie I wyroku zalicza okres pozbawienia go wolności od dnia 17.01.2018 r. godz. 1:35 do dnia 17.01.2018 r. godz. 18:20.

IV. Na podstawie art. 619 § 1 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej (...) kwotę 442 (czteryście czterdzieści dwa) złote i 80 (osiemdziesiąt) groszy tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

V. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 Ustawy o kosztach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejmuje je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 827/18

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 26 lutego 2019 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej ustalając następujący stan faktyczny:

W dniu 17 stycznia 2018 r. w L. funkcjonariusze Policji M. P. i Ł. R. pełnili służbę radiowozem nieoznakowanym. Około godziny 1.30 zauważyli przy ul. (...) oskarżonego Ł. W., który okazał zakłopotanie i niepokój na widok radiowozu. Gdy samochód funkcjonariuszy zatrzymał się obok oskarżonego, ten rozpoznając radiowóz, odrzucił pod swoje nogi żółty przedmiot. Zapytany przez funkcjonariuszy o niniejszy przedmiot oświadczył, że nie należy on do niego. Po otwarciu przez jednego z funkcjonariuszy opakowania w kolorze żółtym, w środku ujawniono dwa zawiniątka z folii aluminiowej, jedno z suszem roślinnym koloru brunatno – zielonego oraz drugie z zawartością białego proszku. Opakowanie leżało tuż obok prawej nogi oskarżonego. Opakowanie zostało zabezpieczone, a następnie poddano badaniom substancje z folii. Okazało się, że w pojemniku tym znajdowało się 1,65 grama amfetaminy i 0,42 gram marihuany.

Dowód:

- zeznania M. P. (k.39v,114v),
- zeznania Ł. R. (k.114v),
- protokół zatrzymania osoby (k. 2),
- protokół przeszukania osoby (k. 8-10),
- protokoły użycia testera narkotykowego (k. 11,12)
- opinia z badań fizyko – chemicznych (k.55-57).

Oskarżony Ł. W. podczas postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania (k. 29), nie wnosił o doprowadzenie na rozprawę.

Sąd nie dał wiary oświadczeniu procesowemu oskarżonego, gdyż jest sprzeczne z zeznaniami M. P. (k.39v,114v) i Ł. R. (k.114v) oraz protokołem przeszukania (k.8-10). Należy zwrócić uwagę, że świadkowie stwierdzili jednoznacznie, że oskarżony odrzucił od siebie opakowanie w kolorze żółtym. Świadkowie byli osobami obcymi dla oskarżonego, nie mieli z nim żadnych konfliktów i nielogicznym byłoby, żeby przedstawili nieprawdziwie zdarzenie w sposób niekorzystny dla oskarżonego.

M. P. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.39v), że w dniu 17 stycznia 2018 r. pełnił służbę patrolową na terenie L., gdy przejeżdżali ulicą (...) zauważyli mężczyznę, który stał na chodniku. Wzbudziło to ich zainteresowanie, ze względu na późną porę, ponadto mężczyzna zachowywał się nerwowo, podjechali do niego, gdy wysiadali z samochodu mężczyzna ten rzucił żółte opakowanie po (...) pod nogi. Zabezpieczyli to opakowanie, okazało się, że w środku były dwa zawiniątka z folii aluminiowej. Po badaniach okazało się, że zawierały marihuanę i amfetaminę. Podczas rozprawy zeznał (k.114v), że nie pamiętał zdarzenia, podtrzymał wcześniejsze zeznania, stwierdził, że w pobliżu nie było krzaków, nie stały w pobliżu żadne samochody.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w zeznaniach Ł. R. (k.114v) oraz protokole przeszukania (k.8-10). Należy zwrócić uwagę, że świadek jest osobą obcą dla oskarżonego, nie miał z nim żadnych konfliktów i nielogicznym byłoby, żeby przedstawiał nieprawdziwe okoliczności na jego szkodę.

Ł. R. zeznał (k.114), że oskarżony był zatrzymany za posiadanie narkotyków, przy oskarżonym znaleziono marihuanę i amfetaminę. Oskarżony posiadał te substancje w opakowaniu po (...), odrzucił ją na widok radiowozu.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarygodność, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w zeznaniach M. P. i protokole przeszukania (k.8-10). Świadek nie był skonfliktowany z oskarżonym i nie miał żadnego powodu, by podawać nieprawdziwe okoliczności na niekorzyść oskarżonego.

Opinia biegłego (k.55-58) jest jasna i pełna, sporządził ją biegły dysponujący fachową wiedzą z dziedziny badań środków odurzających i substancji psychotropowych, nie była kwestionowana przez strony, stąd stała się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności czynu przypisanego oskarżonemu nie budzą wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązująca w Polsce ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przewiduje, że posiadanie środków odurzających jest dozwolone jedynie na potrzeby instytucji leczniczych i badawczych, jak stanowi art. 34 ust. 1 oraz art. 35 ust. 1 i 4 niniejszej ustawy. Posiadanie środków odurzających przez osoby fizyczne tym samym jest zabronione, zabronione jest również uczestnictwo w obrocie środkami odurzającymi i ich sprzedaż innym osobom.

W dniu 17 stycznia 2018 r. w momencie zatrzymania oskarżony posiadał 1,65 grama amfetaminy oraz 0,42 grama marihuany. Powyższe ilości substancji psychotropowej i środka odurzającego nie mogą zostać uznane w ocenie Sądu za ilości niewielkie, czy też ilości śladowe. Co więcej 1,65 grama netto amfetaminy oraz 0,42 netto grama marihuany należy potraktować jako ilość, która może posłużyć do odurzenia się więcej niż jednej osobie, lub kilkukrotnego odurzenia jednej osoby.

Oskarżony dopuścił się zatem przestępstwa określonego w art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Niewątpliwie stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu jest znaczny, albowiem posiadanie amfetaminy o wadze netto 1,65 oraz środka odurzającego w postaci suszu ziela konopi innych niż włókniste o wadze 0,42 grama netto uznać należy za ilość dość znaczną, oskarżony okazał przez to lekceważenie dla porządku prawnego.

Oskarżony ma 22 lata, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, zdobył wykształcenie podstawowe, na wolności pracował dorywczo i zarabiał około 1.000 złotych miesięcznie (oświadczenie z k.28v), był 6 razy karany (k.106), odbywa kary izolacyjne (k.87).

Uwzględniając wyżej omówiony stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, a także warunki i właściwości osobiste oskarżonego uznać należy, że karą adekwatną, dostosowaną do stopnia społecznej szkodliwości i winy oskarżonego oraz zdolną przekonać go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości powinna być orzeczona wobec niego kara 2 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta nie może być warunkowo zawieszona, ze względu na treść art. 69 § 1 k.k., gdyż oskarżony był uprzednio karany na karę pozbawienia wolności.

Na rzecz obrońcy zasądzono wynagrodzenie za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną z urzędu.

Oskarżony nie mają stałej pracy ani majątku, w związku czym Sąd zwolnił go od obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejął je na rzecz skarbu Państwa.